

Sygnatura akt V GC 117/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 22-03-2016 r.

Sąd Rejonowy w Koninie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jaskólski

Protokolant: st. sekr. sąd. Julia Szadek

po rozpoznaniu w dniu 10-03-2016 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa Towarzystwo (...) w W.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 11 800,00 zł (jedenaście tysięcy osiemset) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11.01.2014r do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3 921zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

Krzysztof Jaskólski

Sygn.akt GC117/14

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo (...) w W. wniósł o zasądzenie, od pozwanego (...) S.A. w S. , 11 800zł wraz odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu wywodził, że ubezpieczał odpowiedzialność cywilną posiadacza pojazdu dotycząca samochodu O. (...) nr rej.(...), natomiast pozwany ubezpieczał pojazd A. (...) nr rej. (...). Podczas manewru holowania samochodu A. przez samochód O., doszło do zerwania linki holowniczej po czym kierujący samochodem A. zjechał na przeciwległy pas ruchu i uszkodził jadący z przeciwka samochód marki R.. Powód otrzymał od właściciela samochodu R. zgłoszenie szkody i na zasadzie art.37 ustawy z 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych przyjął wobec niego odpowiedzialność. W związku z tym wypłacił stosowne odszkodowanie .Z uwagi na winę kierującego samochodem A. ,na zasadzie art.441§1kc wystąpił z żądaniem wypłaty należności odpowiadającej wypłaconemu odszkodowaniu. Pozwany roszczenia nie uznał.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa wywodząc, że nie ponosi odpowiedzialności za powstałą szkodę i wskazał na treść art.37 powołanej ustawy o Ubezpieczeniach Obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych., który w zaistniałej sytuacji przewiduje odpowiedzialność samochodu holującego. Pozwany wskazał, że w przypadku holowaniu pojazdu ,to osoba holująca nadaje pęd i kierunek pojazdowi holowanemu, a nadto to osoba decydująca się na holowanie innego pojazdu odpowiedzialna jest za podjęcie decyzji m.in. czy kierujący pojazdem holowanym umie jeździć na holu.

Pozwany podniósł również zarzut braku podstaw jego odpowiedzialności na podstawie art. 441§Kc (wskazanego w pozwie).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 28.01. (...) w miejscowości K. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której samochód marki A., kierowany przez K. K. zderzył się czołowo, pod kątem 45°, z samochodem marki R. (...), kierowanym przez S. N.. Do zdarzenia doszło na prostym odcinku drogi, panowały wówczas trudne warunki drogowe (opady śniegu, śliska jezdnia). Pojazd marki A. holowany był przez pojazd marki O., którym kierował S. P.. W pewnym momencie samochód holowany wpadł w poślizg, nastąpiło zerwanie linki holowniczej, a następnie pojazd ten przemieścił się na lewy pas ruchu, gdzie doszło do zderzenia. Prędkość z jaką poruszały się pojazdy holujący i holowany wynosiła około 30 km/h.

Do zderzenia doszło z winy kierowcy pojazdu holowanego.

Dowód: zeznania świadków K. K., S. P. (k.156,156V), S. N. (k.188), opinia biegłego k.197-203,221,226.

Na miejsce zdarzenia wezwano policję. W wyniku podjętych czynności ukarano mandatem kierowcę pojazdu holowanego.

Dowód: notatka policji z 20.01.2010r. (k.62,63), dokumenty z czynności policyjnych, na kartach 135-144.

Powód wypłacił na rzecz poszkodowanego łącznie kwotę 11 800 zł, częściowo w wyniku likwidacji szkody, a częściowo na skutek wyroku Sądu Rejonowego w Turku z dnia 31.10.2013r.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Turku –k. 196, dokumenty na kartach 12-70.

Pismem z 13.12.2013r. powód zwrócił się do pozwanego z wezwaniem do zapłaty kwoty 8 590 zł w ramach regresu. Pozwany odmówił spełnienia świadczenia wskazując, że w omawianym przypadku winę za kolizję ponosi kierowca samochodu holującego, zgodnie z uregulowaniem zawartym w art. 37 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. W ocenie pozwanego, ubezpieczenie OC pojazdu holującego pokrywa szkody spowodowane przez ten pojazd, jak i pojazd holowany o ile jest on złączony z pojazdem holującym bądź odłączył się od niego, ale jeszcze się toczył. To oznacza, że kierujący pojazdem holującym bierze na siebie pełną odpowiedzialność za szkody powstałe podczas holowania mimo tego, że szkodę faktycznie spowodował pojazd holowany.

Dowód: pisma k.11-13.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie cytowanych dowodów. Dokumenty i pisma zebrane w sprawie nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności i wiarygodności, nie były zresztą kwestionowane przez strony. Sąd dał wiarę przesłuchanym świadkom, albowiem ich zeznania są logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają. Również opinię biegłego należało uznać za przydatną do rozstrzygnięcia sprawy. W ocenie Sądu opinia ta jest jasna i logiczna, a nadto sporządzono ją fachowo i rzetelnie. Wnioski z niej wypływające są należycie uzasadnione i wolne od błędów logicznych oraz wewnętrznych sprzeczności.

Sąd zważył, co następuje:

Okoliczności związane z przebiegiem zdarzeń, wyniku których doszło do kolizji i uszkodzenia pojazdu R. (...) nie były sporne. Sporna pozostała natomiast zasada odpowiedzialności za powstałą szkodę oraz kwestia dopuszczalności regresu ze strony powodowej do strony pozwanej.

Termin "roszczenie regresowe", zwane także "zwrotnym" lub "regresem", używany bywa w literaturze przedmiotu i orzecznictwie w znaczeniu wąskim i szerokim. W kodeksie cywilnym roszczenie regresowe powoływane jest wyłącznie w przepisach dotyczących odpowiedzialności solidarnej (art. 376, 441 k.c.). W ten sposób zostało ono immanentnie związane z istotą solidarności. Przysługuje dłużnikowi solidarnemu wtedy, gdy świadczenie wykonał i tylko w takim zakresie, w jakim to uczynił. W zobowiązaniu solidarnym regres spełnia funkcję czynnika rozkładającego ciężar długu w stosunku wewnętrznym. Tę postać regresu można określić mianem regresu sensu stricto.

Istnieje jednakże tendencja do szerokiego ujmowania roszczenia zwrotnego. Wskazuje się, że jego istota tkwi w prawie żądania od innej osoby zwrotu tego, co zostało zapłacone, niezależnie od sytuacji uzasadniającej to prawo. W ten sposób wykształciło się pojęcie regresu sensu largo. W szerokim znaczeniu "regres", "roszczenie regresowe" staje się zbiorczą nazwą dla prawa żądania w całości lub części zwrotu wykonanego świadczenia w tych wszystkich sytuacjach, których wspólną cechą jest jedynie to, że jedna osoba spełniła świadczenie, w całości lub części obciążające inną.

Za przyznaniem roszczenia regresowego osobie, która spełniła świadczenie, a nie była sprawcą szkody, przemawia poczucie sprawiedliwości (por. art. 441 § 3 k.c.). Sprawca szkody nie powinien być zwolniony od odpowiedzialności tylko dlatego, że poszkodowany uzyskał już odszkodowanie od osoby trzeciej. W przeciwnym razie nastąpiłoby bezpodstawne wzbogacenie sprawcy, polegające na zwolnieniu go od koniecznego wydatku, w tym zakresie wyłączona jest bowiem kumulacja świadczeń. Poszkodowany może uzyskać tylko jedno odszkodowanie, chociaż przysługuje mu ono z dwóch tytułów prawnych. Te argumenty przemawiają za przyznaniem osobie, która świadczenie spełniła, roszczenia regresowego do wysokości spełnionego świadczenia.

Wychodząc między innymi z tych założeń, ustawodawca przyznał roszczenie regresowe np. zakładowi ubezpieczeń przeciwko sprawcy szkody (art. 828 k.c.). (por. uzasadnienie uchwały SN z 227.04.2001r., IIICZP 5/01).

W niniejszej sprawie wina kierującego pojazdem holowanym została wykazana. Posiadacz pojazdu holującego ,był mimo braku winy zobowiązany do naprawienia szkody (art.37 cyt ustawy).Skoro zaś winę za szkodę ponosiła osoba trzecia ,to podmiotowi który szkodę naprawił przysługuje roszczenie regresowe na zasadzie art.441§1 i3 K.c.

Powód udowodnił zatem swe roszczenie zarówno co do zasady jak i co do wysokości. odnośnie wysokości szkody wskazać należy, że powód wyraził w tym zakresie jasne stanowisko, iż dochodzi roszczenia udowodnionego wyrokiem Sądu Rejonowego wT.jak również na podstawie dowodów zapłaty w postępowaniu likwidacyjnym (vide potwierdzenie przelewu k. 64).

Mając powyższe na uwadze ,uznając roszczenie z w pełni uzasadnione orzeczono jak w pkt I. wyroku.

W pkt II. orzeczono o kosztach procesu, które zasadzono od strony pozwanej na rzecz powoda, na podstawie art.98Kpc.Na koszty te złożyły się oplata sądowa, koszty opinii biegłego oraz koszty zastępstwa procesowego.

Krzysztof Jaskólski.